

Tridsiata druhá nedeľa v období cez rok C

6. november 2022

Lk 20, 27 – 38

Milé sestry a bratia v Kristovi

Sú témy, ktorými sa zaoberáme často. Najčastejšie sa pri stretnutí s inými pýtame „ako sa máš, ako žiješ?“ A táto otázka aj dôležitá pre nás samotných – aj my sa pýtame, či môžeme byť spokojní sami so sebou, so svojim životom. Porovnáваме sa pritom s inými – počítame, čo dokážeme, koľko vládžeme. Boli by sme radi, keby to bolo stále lepšie, ale celkom to nie je možné. Aj vo svete neustály rast už pozná svoje hranice – síce rastie náš blahobyt, rastie priemysel, ale zároveň rastú aj naše skrine, smetiská a v poslednej dobe už aj oceány. V duchovnej oblasti sa tiež nedá počítať, skôr je dôležité to, čomu žijeme, čo nás oduševňuje.

Chce nám to naznačiť aj dnešné evanjelium. Saduceji nastražili Ježišovi pascu –vykonštruovaným a zámerne prehnaným prípadom ohľadne vzkriesenia. Saduceji boli príslušníkmi dobre situovanej vládnucej vrstvy, ktorej nič nechýbalo. Príliš sa nezaoberali otázkou života po smrti. Mysleli viac na život tu a teraz – bohužiaľ z tej nesprávnej strany: sústredili sa na to, čo možno počítať, hromadiť. Aj otázka komu bude žena patriť pri vzkriesení ich vlastne prezrádzala. Ukázala, že oni sa aj na vzťahy sa pozerali materiálne - akoby žena bola časťou majetku, ktorý mužovi patrí.

Tak, či onak – Ježiš sa o takéto umelé problémy nezaujímal. Nechtyl do pasce teoretického, vykonštruovaného problému - hovorí, že iné je dôležité. Dôležité sú hodnoty, ktorým žijeme. Boh na jednej strane nie je Bohom mŕtvych, ale živých: Boh chce aj mŕtvym dať – ak si to zaslúžia - účasť na živote. Na druhej strane treba povedať, že pre Ježiša dôležitejší ako samotný holý, biologický život (a rovnako aj ako biologická smrť), je život, ktorý oživuje - aj zosnulých. Je to život ducha, ktorý nám pomáha prekonávať to fyzické, pomáha neobmedziť sa len na to, čo možno hromadiť. Tento život nás volá k spravodlivosti, k otvorenosti voči druhým, aby sme sa povzniesli k ozajstným hodnotám ducha, ktoré môžu naplniť naše srdcia. Ježiš chce, aby sme týmto spôsobom aj my boli hodní pokračovania života.

Preto sa ani my nemáme pýtať len na život samotný, biologický, ale máme zohľadniť predovšetkým to, čím svoj život naplňame. Inak povedané: či sa snažíme uniesť otázku plnosti života. Alebo ju - podobne ako saduceji - odsúvame z našej pozornosti, alebo sa z nej vysmejeme, či radšej sa venujeme zábave, alebo drobným povinnostiam nášho každodenného života.

Ježiša nám dnes ukazuje, že viac ako (objektné) chápanie večnosti saducejov, ho zaujíma bytostná otázka: čo je tým najdôležitejším v našom živote? Čomu žijeme? Jednalo sa mu pri tom aj o spravodlivosť pre tých, ktorí tu nemali príliš veľa šťastia. Ježiš nám chce dať nádej, že život, ktorý je zasvätený tomu dôležitému sa nekončí fyzickou smrťou.

To je povzbudenie aj pre nás. Je to výzva pre nás, aby sme sa otázku života, jeho zmyslu, naplnenia snažili uniesť zodpovednejšie ako saduceji. A to aj napriek sklamaniam a zlyhaniam, ktoré nás v živote niekedy postretajú.

Viliam Arbet